

Christufavo (nekolikokrat), faurash, faurashio, faurashili, zgouarjeniam kashtrunie, jelenavu, adprel, damu, ablastio, adlog, slavu itd.« Ta pojav, tako imenovano »akanje«, vjema se s sorodnim ruskim,

prim. Obl. v »Archivu f. sl. Ph.« XII. 365. Toda po akanju samo tak *o* prehaja v *a*, ki stoji pred naglašenim zlogom, *o* za naglašenim zlogom pa ne; *am* nam. *om* v dat. pl. in instr. sing. moškega in

A r a b e c i z E g i p t a.
(Po fotografiji.)

srednjega spola, kakor je že znano, ni tolmačiti fonetiški, primeri Oblak l. c. Razven tega sem pa našel v gorenjskih govorih, ki menda ne poznajo akanja,¹⁾

nekaj besed, v katerih prehaja *o* za poudarjenim zlogom v *a*, n. pr. Mohar, préstar = prostor, rozar = rázor na njivi. Podham = Podhom = Podholm.¹⁾

¹⁾ Deloma pač, n. pr.: damú = domov.

¹⁾ G. dr. Oblak se je v nekem razgovoru odločno protivil temu, da bi takov *o* mogel preiti